

[Aksel Larsen.]

Det ærede medlem spørger, hvorfra jeg har den oplysning, at Anna Kethly er dømt for spionage. Det har været offentligt meddelt. Det har været at læse i masser af aviser. Det ærede medlem siger, at Anna Kethly er dømt ved hemmelig krigsret, han ved det selv. Ja, spionagesager er nu engang af den art, at dem dømmer man som regel ikke ved offentlige retter, men ved lukkede retsmøder. Anna Kethlys arrestation og dom passer som hånd i handske, ikke til nogen opfordring fra De samvirkende Fagforbund, men til denne internationale beslutning fra Bruxelles om oprettelse af en international efterretningstjeneste, som ikke alene skal skaffe efterretninger — og ved efterretningstjeneste, det ved enhver, forstår man spionagetjeneste —, men også, som man siger det i den beslutning, jeg her har citeret, skal søge forbindelse med og hjælpe de folk bag jerntæppet, som vil modarbejde deres regeringer. Det er da klart, at den forsamling, som i Bruxelles vedtog formelt at oprette en sådan efterretningstjeneste, at dens ledere i forvejen må have været i god gang dermed. Derfor kan man roligt gå ud fra — og det er en slutning, jeg drager —, at det er i kraft af sine forbindelser med disse internationale organisationer og denne efterretningstjeneste, at Anna Kethly er kommet ind i spionagen og er blevet dømt.

Det ærede medlem sagde, at De samvirkende Fagforbund ikke har udsendt en opfordring til at spionere, og det skal jeg have påstået herfra. Det har jeg ikke påstået. Jeg har påstået, at Eiler Jensen på fagforbundenes vegne i Bruxelles har godkendt en vedtagelse af den faglige internationale om, at man skal oprette en efterretningstjeneste, og at de forskellige landes fagforbund skal skaffe de fornødne midler. Det er noget helt andet. Offentligt bekendt blev denne aftale først, da vi kommunister drog den frem, og så varede det en måneds tid, før det var muligt at få nogen socialdemokrat til overhovedet at lukke munden op og sige noget om det. Det var rart, at vi endelig kunne få en diskussion om det her i tinget.

Om jeg vil love det ærede medlem hr. Hans Hedtoft at skaffe ham oplysninger om hans agenter eller agenterne for hans meningsfæller i andre lande? Nej, det ved Gud jeg ikke vil.

(Kort bemærkning).

Hans Hedtoft: Det var den sidste sætning, der var den interessanteste. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen er en tro tjener

for dem, han skal være tjener for. Her er nævnt et eksempel på en kvinde, som — jeg gentager det — flere i denne sal har kendt gennem en menneskealder, en kvinde, som under det østrig-ungarske monarki, som under Bela Kun, som under tysk besættelse har været en virkelig tjener for det, vi her i landet betragter som demokrati. Da sammenslutningstendenserne begynder i Ungarn, arbejder Anna Kethly indenfor arbejderbevægelsen loyalt med. Personlig er jeg overbevist om, at hun aldrig har været illoyal, hverken mod sit land eller mod sin klasse, men jeg tror ifølge det, jeg kender til hendes karakter, at hun aldrig har villet lade sig ensrette, hverken af nazister eller kommunister. Hun er et af eksemplerne på, hvad en socialdemokrat i et østeuropæisk land får ud af at sidde stille og se på den udvikling, der foregik. Jeg ved een ting om Anna Kethly, nemlig den, at gode venner ude i Europa i tide anmodede hende om at rejse fra Ungarn. Hun ville ikke, hun ville tjene sit land, og hun ville tjene sin klasse. Belønningen — det er 15 års tugthus, idømt ved en hemmelig krigsret. Og så har det ærede medlem den dristighed at stå her og tale om hende som en spion.

Det viser sig nu af det ærede medlems bemærkninger, at det er fuldstændig tankekonstruktion. Det ærede medlem ved ikke et ord om denne sags sammenhæng, men som trofast international kommunist generer det ham ikke at hæfte klicheen spion på hende.

Det ærede medlem sagde, at han var glad for det lille replikskifte, der her har fundet sted. Det er jeg også, for det siger som i et lynglimt et og andet om det ærede medlem og hans indstilling til demokratiske idealer, og det siger et og andet om det ærede medlems trofasthed overfor et bestemt styre og en bestemt ideologi.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det er fuldstændig rigtigt, at min indstilling til demokratiske idealer er den, at jeg altid vil forsvare de demokratiske idealer og ikke vil finde mig i, at de bliver trådt under fode. Min indstilling til en bestemt ideologi er den, at jeg aldrig vil begå forræderi mod socialismens sag. Deri adskiller jeg og mit parti os fra socialdemokratiet.

Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft røber pludselig, at han er godt informeret om de ting, han selv har spurgt om. Så skulle han pakke ud af posen og fortælle, hvad han ved; men det gør han ikke. Det, jeg har sagt,